

Ajuntament Vell

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Plaça de l'església de Sant Iscle i Santa Victòria, s/n - Dosrius
Emplaçament	Delimitat pel carrer de Sant Iscle i Santa Victòria i pel carrer de Sant Isidre
Alçada:	146m

Coordenades:

Latitud:	41.59459
Longitud:	2.40684
UTM Est (X):	450565
UTM Nord (Y):	4604935

Classificació

Número de fitxa	08075-8
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII
Any	1691
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Dosrius
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dv., 01/12/2017 - 01:00

Descripció

Edifici cantoner de planta rectangular, amb la coberta de teula àrab de dues vessants i el carener perpendicular a la façana principal. Està distribuït en planta baixa i pis. La façana principal, orientada a la plaça, presenta un portal d'accés rectangular amb els brancals bastits amb carreus de pedra granítica i la llinda plana gravada amb l'any de construcció: "16IHS91". Damunt seu destaca una finestra d'obertura rectangular, amb els brancals fets de carreus de pedra, la llinda plana i l'ampit motllurat. Al costat de ponent del parament destaca una allargassada obertura rectangular completament reformada (que abarca els dos nivells), tapiada amb una planxa de ferro corten amb petites obertures quadrades. La resta d'obertures de l'edifici es corresponen amb senzilles finestres rectangulars. La construcció presenta els paraments arrebossats i pintats, amb la cantonada bastida amb carreus de pedra.

Història

L'edifici fou la seu de l'Ajuntament de Dosrius fins l'any 1974. Tot i que originàriament es bastí a finals del segle XVII, és força probable que entre els segles XIX i XX, fos reformat mitjançant l'obertura d'un balcó simple al pis superior i una finestra rectangular de grans dimensions a la planta baixa, emmarcada amb carreus de pedra. Posteriorment, la reforma realitzada entre els anys 1989-1992 pels arquitectes Jordi Estrany Castany i Llorenç Campdepadrós, va reconvertir aquestes dues obertures en l'actual buit allargassat cobert amb ferro corten. La primera referència on apareix la construcció és en una pintura de la família Fàbregas Rigola, comprada a Madrid entre els anys 1867-70, tot i que anteriorment ja apareixia en uns plànols cadastrals de l'any 1853. Durant el període de la Guerra Civil, l'edifici fou la seu del Comitè Antifeixista de Dosrius i, durant un temps, s'hi traslladà l'arxiu parroquial i alguns retaules de l'església, per evitar la seva desaparició. En l'actualitat, l'edifici està destinat a dependències de l'Arxiu Històric Municipal (primera planta) i de les entitats municipals (planta baixa). Durant un temps, també s'havia destinat a oficina de correus i s'hi havien fet cursos formatius.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.E.03/008. JUBANY I PINÓS, M. Àngels; ALSINA I BOIX, Neus (1988). "La Segona República i la Guerra Civil a Dosrius (1931-1939)". El Comú, núm. 3, p. 9. RAMIS NIETO, Josep. "Apunts per a una història de la guerra civil a Dosrius (1936-1939)". A Dosrius. Una visita al passat. 1-6 d'abril de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. RIERA, J.M.; JUBANY, M.A.; ALSINA, N. (2009). Itineraris pel municipi de Dosrius: un tomb pel nucli antic de Dosrius, un passeig per Canyamars, una volta pel Far, l'aigua, el nostre signe d'identitat. Dosrius: Ajuntament de Dosrius, p. 5.

